

Sygn. akt II CKN 602/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 21 lipca 1999 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSN - J. Suchecki
Sędziowie:	SN - I. Koper
	SN - L. Walentynowicz (spraw.)

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 1999 roku
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z powództwa E. L. i K. L.
przeciwko P. – Spółce Akcyjnej [...] Inspektoratowi w Ł.
o zapłatę,
na skutek kasacji pozwanego
od postanowienia Sądu Wojewódzkiego w Ł.
z dnia 23 stycznia 1998 roku, sygn. akt XGa [...]

p o s t a n a w i a:

odrzuć kasację.

U Z A S A D N I E N I E

Wyrokiem z dnia 23 stycznia 1998 r. Sąd Wojewódzki w Ł. oddalił apelację pozwanego P. S.A. – [...] Inspektorat w Ł..

Sąd odwoławczy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego co do zasadności roszczenia powodów z tytułu ubezpieczenia autocasco, w następstwie kradzieży ubezpieczonego samochodu w dniu 21 stycznia 1997 r.

W kasacji pozwany wniósł o uchylenie wyroku odwoławczego.

Skarżący powołał się na naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię § 5 ust. 1 pkt 6 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco, zatwierdzonych uchwałą zarządu P. z dnia 25 listopada 1994 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wymienione w art. 393¹ kpc podstawy kasacyjne mają w istocie charakter abstrakcyjny i wymagają konkretyzacji. Oznacza to, że przy powołanej podstawie z art. 393¹ pkt 1 kpc konieczne jest wskazanie konkretnych przepisów prawa materialnego, które zostały błędnie zinterpretowane lub niewłaściwie zastosowane (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 1997 r., III CKN 13/97 – OSNC 1997, z. 8, poz. 114 oraz z dnia 2 kwietnia 1997 r., II CKN 98/96 – OSNC 1997, z. 10, poz. 144).

W kasacji pozwanego powołana została tylko pierwsza jej podstawa (art. 393¹ pkt 1 kpc), przy czym jako naruszony przepis wskazano § 5 ust. 1 pkt 6 owu AC.

Ustawa wymaga, aby naruszonym przepisem był przepis prawa materialnego. Należy więc rozważyć, czy taki charakter mają ogólne warunki umów wydane przez ubezpieczyciela. W obecnym stanie prawnym charakter normatywny mają jedynie ogólne warunki ubezpieczeń obowiązkowych, wydawane w drodze rozporządzenia przez Ministra Finansów na podstawie art. 5 ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (tekst jedn. Dz.U. z 1996 r., Nr 11, poz. 62, ze zm.). Ogólne warunki ubezpieczeń

dobrowolnych, do których należą ogólne warunki ubezpieczenia autocasco, mają charakter nienormatywny, a ich moc wiążąca opiera się na woli stron zawierających umowę (por. art. 385 kc). Nie są więc źródłem prawa ani normą prawnomaterialną w rozumieniu art. 393¹ pkt 1 kpc (zob. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 1999 r, III CKN 229/98 – nie publ.), a tym samym nie mogą być wskazywane w kasacji jako norma prawa, której naruszenie mieści się w pierwszej podstawie kasacyjnej (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 1998 r, I CKN 774/97 – nie publ.).

Z przedstawionych względów należy przyjąć, iż pozwany nie wskazał w kasacji jakiegokolwiek naruszonego przepisu prawa materialnego i w konsekwencji nie doszło do skonkretyzowania podstaw kasacyjnych. Braki kasacji w zakresie przytoczenia i uzasadnienia jej podstaw nie podlegają naprawieniu w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych pisma procesowego. Kasacja wówczas dotknięta jest nienaprawialnym brakiem istotnym, dyskwalifikującym ten środek odwoławczy (zob. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 16 października 1997 r., II CKN 404/97 – OSNC 1998, z. 4, poz. 59).

Wobec niedopuszczalności kasacji pozwanego należało w konsekwencji ją odrzucić (art. 393⁸ § 1 kpc w związku z art. 393⁵ kpc).